

Marts 1898 om Forbedring af Besejlingsforholdene i Limfjorden skal være mindst 13 Fod dybt. Ministeren traf straks, da Katastrofen indtraadte, Foranstaltninger til, at en Oprensning af Løbet blev paabegyndt, og man er nu naaet saa vidt, at der er dannet et Løb af omtrent 13 Fods Dybde. Men Løbet har kun en Bredde af 60 Fod, uagtet Loven af 1898 bestemmer, at det skal være i det mindste 200 Fod paa de retlinjede Steder og 250 Fod i Krumningerne. Denne ringe Bredde af 60 Fod er selvfølgelig til megen Gene for Sejladsen og fordyrer Skibsfragterne for de Skibe, der skulle passere Løbet. Det er derfor af Interesse saavel for Skibsfarten som for de handlende, at Oprensningen af Løbet snarest muligt sker til den fulde Bredde, og det er det, jeg tillader mig at anmode den højtærede Minister om at sætte al Kraft ind paa. Det vil ganske vist medføre en ikke ringe Bekostning — af en sagkyndig er det opgivet mig, at Bekostningen kan anslaaes til omkring 70,000 Kr. —, men da Staten har tilvejebragt Løbet, bør den ogsaa sørge for, at det opretholdes til den lovbestemte Dybde og Bredde. Jeg vil i øvrigt gerne benytte Lejligheden til at bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han saa hurtigt og resolut traf Foranstaltninger til en midlertidig Forbedring af Forholdene, da disse blev ham bekendte.

Endnu en Sag vedrørende Trafikministeren skal jeg tillade mig at berøre. I Samlingen 1907—08 vedtog Landstinget at henvise et Andragende fra Dansk Fiskeriforening angaaende Anlægget af en Fiskerihavn paa Vestkysten til Overvejelse af Ministeren for offentlige Arbejder, og herpaa svarede Ministeren i Skrivelse af 8. Oktober 1908, at Vandbygningsdirektøren havde faaet Sagen til Undersøgelse, men at denne endnu ikke var tilendebragt. Senere er der ikke officielt hørt videre til denne Sag, men det vilde være af nogen Interesse at vide, om Undersøgelsen er endelig afsluttet, hvad jeg i øvrigt formoder, og da med hvilket Resultat. Under Behandlingen her i Tinget af dette Andragende udtalte den daværende Trafikminister, at Spørgsmaalet om Anlægget af en Fiskerihavn paa Vestkysten var et af de vigtigste, der overhovedet forelaa for Ministeriet for offentlige Arbejder — det fremgaar af Landstingstidenden for 1907—08, Sp. 1683. Jeg tør vel gaa ud fra, at den nuværende Minister for offentlige Arbejder deler sin Forgængers Opfattelse af dette rent saglige Spørgsmaal. — Det vilde ikke overraske mig saa meget, om den højtærede Ministers Svar

kom til at gaa i Retning af, at Statens vanskelige finansielle Forhold gør det betænkeligt for Tiden at tage denne Sag op til Løsning, men hertil vil jeg sige, at forhaabentlig komme Finanserne paa Fode igen inden føje Tid, og i alt Fald er der ikke noget foregrebet ved at tilrettelægge en Plan, som kan udføres, naar Tiden dertil er inde, især naar det, som her, drejer sig om et Anliggende, der er af Vigtighed for Udviklingen af et af Landets vigtige naturlige Erhverv, Havfiskeriet.

Dalsgaard: Det er kun et ganske enkelt sagligt Spørgsmaal, jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger om. Ved første Behandling af Finansloven her i Tinget for to Aar siden tillod jeg mig paa Opfordring af en Del Fiskere at henstille til den daværende Kultusministers Overvejelse, om det ikke kunde være rigtigt, da al anden Tiende enten var afløst eller i en nær Fremtid vil blive afløst, saa ogsaa at faa en Afløsning af Fisketienden. Jeg har siden hørt, at der skal være blevet anstillet Undersøgelse om, hvor stor Tienden er, hvor stor Kapitalværdien af den er, og dette maatte jo ogsaa være det første Skridt, der skulde gøres, om en Afløsning skulde gennemføres. Jeg ved dog ikke med Sikkerhed, om dette Forlydende er rigtigt, men selv om det er rigtigt, siger det jo ikke noget om, hvordan Ministeriet kan tænkes at ville stille sig til Sagen. Jeg vil derfor gerne paa ny bringe dette Spørgsmaal i Erindring og spørge den nuværende Kultusminister, om han i sin Ministertid har haft Lejlighed til at beskæftige sig med det, og i bekræftende Fald, hvordan han ser paa det. Da al anden Tiende, som bekendt, nu enten er afløst eller skal afløses i Henhold til Tiendeafsløningsloven af 15. Maj 1903, synes det mig absolut rigtigt og heldigt, at vi ogsaa gaa til Afløsning af den lille Fisketiende. Jeg ved vel, at Fisketienden er af en helt anden Art end de Tiender, der omhandles i Loven af 15. Maj 1903. Fisketienden hviler paa et Erhverv, medens de andre hviler paa fast Ejendom, og derfor kan Fisketienden ikke blive afløst efter den almindelige Tiendeafsløningslov. Men dette, at en Tiende hviler paa et Erhverv, gør den jo ikke mere tiltalende for dem, der skulle udrede den, og da Forholdet tilmed er det, at det kun er meget faa Udøvere af dette Erhverv, der skulle udrede Tienden, kan det ikke nægtes, at de føle det som en saa meget større Ubillighed, at de vedblivende skulle svare deres Tiende, uagtet andre